บทที่5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากที่ได้ศึกษามาในเนื้อหาทั้งหมด จึงสามารถพิจารณาสาเหตุของปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่มซ้ำซ้อนในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้ามือสองที่เกิดขึ้น เนื่องจากเมื่อผู้บริโภคคนสุดท้ายหรือผู้ที่ไม่ได้อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มซื้อสินค้าที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากราคาซื้อแล้วต่อมาได้นำสินค้านั้นมาขายอีกครั้งหนึ่งผ่านทางผู้ประกอบการที่ซื้อสินค้าจากผู้ที่ไม่ได้อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มและได้ขายสินค้าดังกล่าวออกไปในรูปของสินค้ามือสอง ทำให้ต้องถูกจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้ามือสองจากฐานราคาที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผลของปัญหาดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการรับภาระภาษีในกรณีที่ซื้อสินค้าเดียวกันจากผู้ประกอบการที่ไม่มีต้นทุนภาษีแฝงอยู่ในตัวสินค้า ซึ่งจะไม่มีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มบนฐานราคาที่มีต้นทุนภาษีแฝงอยู่ด้วย

ปัญหาดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นเพราะโดยทั่วไปไม่มีวิธีการในการบรรเทาปัญหาภาระภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวในประเทศไทย ดังนั้นจึงควรมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติอันเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติในกรณีที่เกี่ยวกับวิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มกับสินค้ามือสองเพื่อแก้ไขปัญหาอันเกิดจากภาระภาษีแฝงในต้นทุนสินค้าและเกิดการจัดเก็บภาษีซ้อนจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้ามือสองในปัจจุบัน และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการรับภาระภาษี

เมื่อพิจารณาถึงวิธีการต่าง ๆ ในต่างประเทศ ที่ควรนำมาใช้กับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้ามือสองในประเทศไทย พบว่ามีวิธีการบรรเทาภาระภาษีมูลค่าเพิ่มที่ใช้กันในประเทศต่าง ๆ 3 วิธีการได้แก่ 1. การให้เครดิตภาษีในขณะทำการซื้อสินค้า 2. วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง (margin scheme) 3. วิธีการเก็บภาษีโดยใช้ราคาขายปรับลด (discounted sale price scheme) โดยพบว่าวิธีที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลายและเหมาะสมกับประเทศไทยมากที่สุดได้แก่วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง

จากการศึกษาบทบัญญัติวิธีการจัดเก็บภาษีจากส่วนต่างซึ่งใช้ในต่างประเทศพบว่าวิธีการดังกล่าวมีการบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อน โดยลดจำนวนฐานภาษีที่ต้องนำมาคำนวณหาภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องเสียจากราคาเต็มจำนวนสินค้า เป็นการเก็บภาษีจากราคาขายสินค้าหักด้วยราคาซื้อสินค้า ดังนั้นการปรับปรุงวิธีการการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้ามือสองโดยวิธีการ

ดังกล่าวควรที่จะเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเมื่อได้พิจารณาจากบทบัญญัติในส่วนของฐานภาษีในประมวลรัษฎากร พบว่ามาตรา 79(4) ให้อำนาจอธิบดีกรมสรรพากรสามารถที่จะกำหนดเงื่อนไขและลักษณะของค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นฐานภาษี โดยอนุมัติรัฐมนตรีได้

ดังนั้นจึงควรกำหนดวิธีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้ามือสองโดยการออกประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เพื่อกำหนดลักษณะและเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับวิธีการหามูลค่าของฐานภาษีตามที่กำหนดในวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง โดยไม่นำมูลค่าที่ซื้อสินค้ามือสองนั้น ๆ มารวมเป็นค่าตอบแทนของสินค้ามือสอง และระบุถึงรายละเอียดต่าง ๆ ได้แก่

(1) ชนิดของผู้ประกอบการที่สามารถเลือกใช้วิธีการบรรเทาภาระภาษีซ้อนโดยวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง คือผู้ประกอบการที่ทำการซื้อสินค้ามือสองมาเพื่อขายใหม่

(2) รายละเอียดของสินค้า, ชนิด และประเภทของสินค้ามือสองที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง เช่น สินค้ามือสองทั่วไป, งานศิลป์, ของเก่า หรือของสะสม

(3) เงื่อนไขในการใช้วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง กล่าวคือสินค้ามือสองที่ผู้ประกอบการนำมาขายนี้จะต้องเป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการซื้อจากบุคคลทั่วไปหรือผู้ซึ่งไม่ได้อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งไม่มีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มและออกใบกำกับภาษีขาย

(4) วิธีการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องเสียโดยคำนวณจากฐานราคาขายสินค้าหักลบด้วยราคาซื้อสินค้ามือสอง

(5) เงื่อนไขเกี่ยวกับหลักฐานต่าง ๆ ที่ต้องจัดทำ รวมถึงหลักฐานต่าง ๆ ที่ต้องเก็บรักษาไว้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

อย่างไรก็ดีการพิจารณาถึงความหมายของคำว่าสินค้ามือสองที่จะให้สิทธิในการใช้วิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากส่วนต่างควรถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งโดยทั่วไปความหมายของสินค้ามือสองที่สามารถใช้วิธีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากส่วนต่างนั้นได้แก่ สินค้าที่เป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีรูปร่าง โดยสามารถใช้งานต่อไปได้ตามสภาพของสินค้านั้นหรือหลังจากที่ได้รับการซ่อมแซม นอกจากสินค้าบางประเภทที่ควรจะกำหนดให้ใช้วิธีการบรรเทาภาระภาษีมูลค่าเพิ่มโดยการเก็บจากส่วนต่างตามลักษณะของสินค้าที่อาจถือเป็นสินค้ามือสองโดยสภาพ อาทิเช่น งานศิลป์, ของเก่าหรือของสะสม เป็นต้น

โดยปกติสินค้ามือสองตามความหมายทั่วไป ควรที่จะกำหนดให้ได้รับสิทธิเลือกใช้วิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากส่วนต่างเพื่อบรรเทาภาระภาษีมูลค่าเพิ่มซ้ำซ้อน แต่ทั้งนี้เมื่อ

พิจารณาถึงความเหมาะสมแล้ว ผู้เขียนเห็นว่าวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างควรนำมาใช้กับสินค้าเฉพาะอย่างตามที่ศึกษา ได้แก่

1. ทองคำและอัญมณี

ทองคำและอัญมณีเป็นสินค้าที่มีการกำหนดวิธีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไว้โดยเฉพาะโดยสามารถแบ่งออกได้เป็นทองคำและอัญมณีที่เป็นของรูปพรรณ กับทองคำและอัญมณีที่ไม่ใช่ของรูปพรรณ ในส่วนของทองคำและอัญมณีที่ไม่ใช่ของรูปพรรณนั้นจะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามพ.ร.ฎ. ฉบับที่ 311 และสำหรับทองคำที่เป็นของรูปพรรณนั้นได้มีประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 40) กำหนดลักษณะและเงื่อนไข ค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา 79(4) ทำให้ทองรูปพรรณจะถูกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากฐานภาษีซึ่งคำนวณจากส่วนต่างของราคาขายกับราคาซื้อคืนทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศในวันที่ทำการขายทองรูปพรรณ ซึ่งทำให้สามารถบรรเทาภาระภาษีซ้อนไปได้ส่วนหนึ่ง แต่ไม่สามารถบรรเทาภาระภาษีซ้อนที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงได้ เนื่องจากทองคำในปัจจุบันมีราคาผันผวนเป็นอย่างมาก อีกทั้งการนำวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างมาใช้ยังสามารถช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่รัฐในกรณีที่ผู้ค้าทองคำทำการเก็บทองคำรูปพรรณไว้เพื่อขายในลักษณะเก็งกำไรได้อีกด้วย ส่วนอัญมณีที่เป็นของรูปพรรณนั้นไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายในประเทศไทยที่จะช่วยบรรเทาภาระภาษีซ้อนอันเกิดจากกระบวนการซื้อขายอัญมณีดังกล่าว จึงควรพิจารณาที่จะนำวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างมาใช้เพื่อบรรเทาภาระภาษีซ้อนอันเกิดขึ้นจากการขายอัญมณีที่เป็นสินค้ามือสองด้วย

2. รถยนต์

ถือเป็นสินค้ามือสองชนิดหนึ่งที่มีการซื้อขายกันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งมีข้อจำกัดบางประการในการขอคืนภาษีซื้อ โดยสำหรับรถยนต์นั่งหรือโดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ที่ผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะขอคืนภาษีซื้อได้เนื่องจากเป็นภาษีซื้อต้องห้ามตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร (ฉบับที่ 42)ฯ กำหนดไว้ ทำให้รถยนต์ดังกล่าวไม่ว่าจะถูกซื้อไปใช้และนำมาขายต่อโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้บริโภครายสุดท้ายหรือไม่ จะมีภาระภาษีแฝงในต้นทุนรถยนต์ที่ขายเสมอ เพียงแต่ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจซื้อขายรถยนต์มือสองนั้นไม่อาจเลือกใช้วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง กับรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ที่ได้ขายโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนเนื่องจากในการทำธุรกรรมดังกล่าวผู้ประกอบการที่ขายรถยนต์ต้องทำการเรียกเก็บและออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ประกอบการที่ซื้อรถยนต์มาเพื่อขายต่อ อย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าจะไม่สามารถใช้วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างได้ แต่ผู้ประกอบการที่ซื้อรถยนต์มาเพื่อขาย

นั้นสามารถนำภาษีซื้อจากการซื้อรถยนต์ดังกล่าวไปขอคืนได้ โดยไม่ถือเป็นภาษีซื้อต้องห้ามตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรแต่อย่างใด ปัญหาดังกล่าวอาจแก้ไขได้โดยให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการที่ซื้อรถยนต์มาเพื่อขาย สามารถใช้วิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากราคาปรับลด เพื่อช่วยในการบรรเทาภาระภาษีที่แฝงอยู่ในต้นทุนสินค้าและลดปัญหาการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มซ้ำซ้อนอันเกิดจากการขายรถยนต์ดังกล่าวได้ ส่วนกรณีของการซื้อรถยนต์ประเภทต่าง ๆ จากผู้ที่ไม่ใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้บริโภครายสุดท้ายนั้น ควรที่จะนำวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างมาใช้เพื่อลดปัญหาการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อน

3. ของเก่าและของสะสม

ของเก่ามีความหมายเป็นของโบราณ และโดยความหมายถือเป็นสินค้ามือสอง ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พ.ศ. 2474 นอกจากที่ควรจะนำวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างมาใช้เพื่อเป็นการลดปัญหาการจัดเก็บภาษีซ้อนที่เกิดขึ้น ยังจะช่วยทำให้การขายสินค้าดังกล่าวเข้ามาสู่ระบบของภาษีมูลค่าเพิ่ม ทำให้สามารถควบคุมและตรวจสอบถึงแหล่งที่มาของสินค้าและข้อมูลของผู้ซื้อและผู้ขายสินค้าประเภทนี้ได้ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าลักษณะของของเก่าและของสะสมนั้นโดยส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่จะมีราคาสูงขึ้นเมื่อระยะเวลาผ่านไป จึงมีความเหมาะสมที่จะได้รับสิทธิในการเลือกใช้วิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากส่วนต่าง

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น แม้ว่าวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างอาจช่วยลดปัญหาอันเกิดจากต้นทุนภาษีมูลค่าเพิ่มที่แฝงอยู่ในราคาสินค้าได้ส่วนหนึ่ง แต่ปัญหาสำหรับวิธีการดังกล่าวคือการกำหนดราคาซื้อและราคาขายของสินค้ามือสองที่เป็นเงื่อนไขหนึ่งในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต้องเสียจากวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าควรที่จะมีการบัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานในการประเมินฐานภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการใช้วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างในกรณีที่สินค้ามือสองดังกล่าว มีราคาซื้อที่สูงกว่าราคาตลาดหรือราคาขายที่ต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ในส่วนของการขายสินค้ามือสองโดยผู้บริโภครายสุดท้ายผ่านตัวแทนเพื่อขายนั้นถือเป็นการขายสินค้า ทำให้เมื่อตัวแทนขายสินค้าดังกล่าวแล้วจะต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้ออีกทอดหนึ่งทำให้เกิดภาษีมูลค่าเพิ่มซ้ำซ้อนขึ้นจากราคาสินค้า ดังนั้นจึงควรกำหนดให้สามารถใช้วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างในกรณีดังกล่าวนี้ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดปัญหาการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มซ้ำซ้อนจากกระบวนการดังกล่าว

วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างยังส่งผลให้การทำธุรกรรมของบุคคลที่ไม่ได้ถูกตรวจสอบตามกลไกของภาษีมูลค่าเพิ่มเช่นบุคคลทั่วไปหรือผู้ที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม เข้ามา

สู่กระบวนการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยผู้ประกอบการผู้ใช้วิธีเก็บภาษีจากส่วนต่างในการขายสินค้าให้แก่ผู้บริโภค มีหน้าที่ต้องทำการออกหลักฐานใบกำกับภาษีตามเงื่อนไขของวิธีการดังกล่าวให้แก่ผู้ที่ขายทรัพย์สินให้แก่ผู้ประกอบการนั้น ๆ รวมถึงบันทึกหลักฐานที่จำเป็นตามที่กำหนด ทำให้สามารถป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีและปัญหาอาชญากรรมสำหรับสินค้าที่ขายตามวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างได้ด้วย แม้จะก่อให้เกิดความลำบากแก่ผู้ประกอบการในการจัดทำหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขของวิธีการดังกล่าวบ้างก็ตาม

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าวิธีการนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่มที่แฝงในตัวสินค้าและปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่มซ้ำซ้อน รวมไปถึงปัญหาความเป็นธรรมได้ส่วนหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าวิธีการดังกล่าวสามารถขจัดปัญหาภาระภาษีมูลค่าเพิ่มซ้ำซ้อนได้ทั้งหมด เนื่องจากในบางกรณีที่ผู้ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการที่ขายสินค้ามือสองเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ผู้ประกอบการเหล่านี้อาจเลือกใช้วิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามปกติซึ่งผู้ประกอบการดังกล่าวสามารถที่จะใช้ควบคู่ไปกับการใช้วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง เพื่อที่จะนำใบกำกับภาษีมาใช้ในการขอคืนภาษีซื้อที่เสียไปได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากกว่าการใช้วิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่าง

นอกจากนี้ในอนาคต ผู้เขียนเห็นว่าอาจมีการเพิ่มทางเลือกในการบรรเทาภาระภาษีซ้อนให้กับผู้ประกอบการที่ซื้อสินค้าบางประเภทที่มีลักษณะเฉพาะเนื่องจากถูกเก็บภาษีการบริโภคอื่น หรือ เป็นสินค้าที่ต้องห้ามขอคืนภาษีซื้อในบางประเภทเช่น รถยนต์ โดยการนำวิธีการเก็บภาษีจากราคาขายปรับลด (discounted sale price scheme) จากสาเหตุดังนี้

(1) รถยนต์ที่ต้องมีการเสียภาษีทั้งภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีที่แฝงอยู่ในต้นทุนสินค้าอยู่แล้ว ไม่ควรที่จะคิดภาษีมูลค่าเพิ่มจากฐานที่เป็นภาษีสรรพสามิต เมื่อได้มีการขายสินค้านั้นในรูปของสินค้ามือสอง ซึ่งวิธีการจัดเก็บภาษีจากส่วนต่างจะไม่สามารถขจัดภาระภาษีสรรพสามิตที่แฝงในตัวสินค้าได้ ก่อให้เกิดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณจากฐานต้นทุนที่แฝงภาษีสรรพสามิตหลายครั้งทำให้ผู้บริโภคต้องรับภาระภาษีซ้อนกรณีดังกล่าวเพิ่มขึ้น

(2) รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ซึ่งผู้ประกอบการไม่สามารถขอภาษีซื้อคืนได้ แต่ยังมีภาระที่ต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากราคาขายรถยนต์ เมื่อผู้ประกอบการซื้อรถยนต์ดังกล่าวจากผู้ประกอบการที่ไม่สามารถขอคืนภาษีซื้อเพื่อนำมาขาย กลไกของการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจะไม่สามารถขจัดภาระภาษีที่แฝงอยู่ในต้นทุนของรถยนต์มือสองในขั้นตอนของผู้ประกอบการที่ซื้อรถยนต์มาใช้ในกิจการได้ทั้งหมด เป็นผลให้เกิดภาษีซ้อนได้

ถึงแม้วิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากสินค้ามือสองโดยเฉพาะวิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากส่วนต่างนี้ควรนำมาใช้ในประเทศไทย เพราะจะช่วยลดภาระภาษีมูลค่าเพิ่มซ้ำซ้อนและก่อให้เกิดความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี แต่ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการใช้วิธีการดังกล่าวคือภาระหน้าที่และค่าใช้จ่ายจากการจัดเก็บเอกสารหลักฐานของผู้ประกอบการที่เพิ่มขึ้น อาทิเช่น ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีหลักฐานการซื้อให้แก่ผู้ขายสินค้ามือสองที่ไม่ได้อยู่ในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม, การจัดทำใบกำกับภาษีตามวิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากส่วนต่าง เป็นต้น ประกอบกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการตรวจสอบและจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรทั้งในด้านการเงินและบุคลากร ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการนำวิธีการดังกล่าวมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการที่จะนำวิธีการเก็บภาษีจากส่วนต่างมาใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดควรคำนึงถึงทั้งด้านความเป็นธรรมของผู้บริโภคและประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีควบคู่ไปด้วย

การนำวิธีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากส่วนต่างมาใช้ในประเทศไทย จะช่วยทำให้ตลาดสินค้ามือสอง ที่เกิดขึ้นสำหรับการขายสินทรัพย์ถาวรของกิจการและสินค้าที่ซื้อมาใช้ในครัวเรือน เติบโตขึ้น ทำให้การใช้ทรัพย์สินต่าง ๆ เป็นไปอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังเป็นการช่วยลดภาระรายจ่ายในการลงทุนหรือซื้อสินค้าใหม่ และสำหรับผู้ที่ต้องการสินค้าใหม่เพื่อนำมาใช้ในกิจการหรือใช้ในครัวเรือน และยังเป็นทางเลือกวิธีการหนึ่งในการหาเงินทุนในการซื้อสินค้าใหม่คือทำการขายทรัพย์สินเดิมที่มีอยู่ออกไป ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้ตลาดสินค้ามือสองในประเทศไทยมีขนาดที่ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในผลิตภัณฑ์จำพวกเทคโนโลยีหรือยานยนต์ต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่อยู่เสมอ ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของรายได้และเงินทุนในระบบเศรษฐกิจ ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการจูงใจให้มีการนำทรัพย์สินบางประเภทเข้ามาสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับสินค้าที่โดยลักษณะเป็นสินค้ามือสองบางจำพวกที่เมื่อระยะเวลาผ่านไปจะมีมูลค่าสูงขึ้นตามความต้องการของตลาดเนื่องจากมีจำนวนน้อยและมีผู้ต้องการมากหรือมีคุณค่าทางด้านความเชื่อถือและทางจิตใจ ได้แก่สินค้าจำพวกของเก่า หรือของสะสม ซึ่งจะช่วยอำนวยรายได้ให้แก่รัฐ และเป็นการสร้างความเป็นธรรมในระบบการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มอีกด้วย